"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ, ବୁଦ୍ଧିମାନ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ନିଜେ ବି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଉଥିବେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ପାଠପଢା ଆଧାରରେ କେଉଁ ଚେକିଂ କରିପାରିବ, ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ନିଜର ପାଠପଢା ଆଧାରରେ ଚେକିଂ କରିପାରିବ ଯେ ମୁଁ ଉତ୍ତମ ପାର୍ଟ କରୁଛି, ନା ମଧ୍ୟମ ପାର୍ଟ କରୁଛି, ନା କନିଷ୍ଠ ପାର୍ଟ କରୁଛି । ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ପାର୍ଟ ସେହିମାନଙ୍କର କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେବା କରି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଲା ପୁରୁଣା ଜୋତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନୂଆ ଜୋତା ପିନ୍ଧିବାର । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ନୂଆ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଜୋତା ମିଳିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ୮୪ ଜନ୍ମ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନର ସ୍ମରଣ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଡବଲ୍ ଆମଦାନୀ କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ଅଳ୍ପକାଳର କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱର ଆମଦାନୀ ହୋଇଥାଏ । ତୁମର ଏହି ୟାଦ ରୂପୀ ଯାତ୍ରାର ରୋଜଗାର ବହୁତ ବଡ ରୋଜଗାର, ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଅ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଅ, ତେଣୁ ଏହା ବହୁତ ବଡ ଆମଦାନୀ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ ହୋଇଥାଏ, ଦୁଃଖର କୌଣସି ନାମ ମଧ୍ୟ ନଥାଏ କାହିଁକିନା ସେଠାରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ପାଠପଢ଼ାର ସୁଖ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପାଠପଢ଼ାର ସୁଖ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଲାବାଲାଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହୋଇନଥାଏ । ଏମାନେ ତ' ଅନୁସରଣକାରୀ ଅଥବା ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି କାରଣ ନା ଏମାନେ ପୋଷାକ ଆଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନା ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡନ୍ତି, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କିପରି କୁହାଯାଇପାରିବ! ସେଠାରେ ତ' ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ସବୁକିଛି ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ଅପବିତ୍ରତା ତେଣୁ ଘରେ ଘରେ କେତେ ଅଶାନ୍ତି ହେଉଛି, ତୁମକୁ ଏବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ (ସରକାର) ବୋଲି ମନେ କର । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ । ତୁମେ କେତେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛୁ । ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ଏଠାରେ ତ' କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନେବାର ନାହିଁ । ଆମର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଏସବୁ କଥା ଜାଣୁଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ତୁମେ କହିପାରିବ । ଯେକୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା କେତେ ପ୍ରବୀଣ ଶିକ୍ଷାଦାତା ହୁଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ହେଲେ ବି ଏପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ଆମେ ତୁମକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବୁ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ସ୍ମୃତି ରହୁଛି, ତୁମେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମକୁ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ କୁହାଯିବ । ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଲେ... ଏହି ସମୟରେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ନା । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଦଗତି ହୋଇଥାଏ । ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଚାଲୁଛି ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତୁମେ ଏବେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତୁମର ପିତା ଦୟାର ସାଗର, କଲ୍ୟାଣକାରୀ ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ପିଲାମାନେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ନ ହେବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା — 'ସାହାସ ପିଲାମାନଙ୍କର, ସାହାଯ୍ୟ ବାବାଙ୍କର' । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ନଚେତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ପାଇବ । ସେବା ଅନୁସାରେ ତ' ତୁମେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଉଛ, ଏହା ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ ମିଶନ ଅଟେ ନା । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମିଶନ, ଇସ୍ଲାମୀ ମିଶନ ରହିଛି, ସେମାନେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ଏବଂ ଦୈବୀ ଧର୍ମକୁ ବଢ଼ାଉଛ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ହେବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ କରିଥିଲ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରିବ । ତୁମେ ଦେଖୁଛ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ଉତ୍ତମ, ମଧ୍ୟମ, କନିଷ୍ଠ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଅଭିନୟ ସେହିମାନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇ ଆଦି, ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଋଷି ମୁନି ଆଦି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ ବୋଲି କହି ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଦେଉଛନ୍ତି । କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମାର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହାକୁ ଶରୀରର ବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ମନ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି, ଚିନ୍ତନ କରି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେତେ ମଠ ଅଥବା ଦୋକାନ ଆଦି ଖୋଲିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମର ମଧ୍ୟ ଦୋକାନ ଅଛି, ବଡ ବଡ ସହରମାନଙ୍କରେ

ବଡ ବଡ ଦୋକାନ ଦରକାର । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଥାଏ । ଯଦି ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ନଥିବ ତେବେ କାହାକୁ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା — ଏହା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲ ତେଣୁ ବେହଦର ମାଲିକ ହୋଇଗଲ । ମାଲିକ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ରାଜା ବି ମାଲିକ ତ' ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ମାଲିକ ବୋଲି କହିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଆମର ଭାରତ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଆମେ ନିଜର ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ରାଜଧାନୀ ଅଛି ଏବଂ ରାଜଧାନୀରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଦ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେବେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏବେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ, ତାହା ହିଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ଚାଲିବ । ପରୀକ୍ଷାରେ କାହାର ନମ୍ବର କମ୍ ହୋଇଗଲେ ହୃଦ୍‌ଘାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହା ତ' ବେହଦର କଥା । ଯଦି ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କରିବ ତେବେ ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ବସିପାରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ଆଉ କ'ଣ କିଛି କରିପାରିବ କି! କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା କ'ଣ କରିବ! ଲୋକମାନେ ତ' ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ପାଣିରେ ବୁଡି ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ତ' ହତ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ତ' ଅବିନାଶୀ, ବାକି ଶରୀରକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେ ଅଭିନୟ କରୁଛ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ଏହି ଶରୀରରୂପୀ ପୁରୁଣା ଜୋତା ଛାଡି ଆମେ ନୂଆ ଦୈବୀ ଜୋତା ନେବା ପାଇଁ । ଏକଥା କିଏ କହୁଛି ? ଆତ୍ମା । ଯେପରି ପିଲାମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା — ମୋତେ ନୂଆ ପୋଷାକ ଦିଅ, ସେହିପରି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ପୋଷାକ ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ଆତ୍ମା ନୂଆ ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ ଶୋଭା ପାଇବ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ୫ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ହୋଇଯାଉଛି, ୫ ତତ୍ତ୍ୱରେ ହିଁ ଶରୀର ଗଠନ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ମିଳିଥାଏ । ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ସାରା ଦୁନିଆର ପୁତ୍ତଳିକାଗୁଡିକ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ପତିତ ହୋଇଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ କଳିଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।

ଏବେ ବେହଦର ବାବା ଯିଏକି ବାପା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଜଗତଜିତ୍ ହୁଅ । ଜଗତଜିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହୁଅ । କଥା ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ କେବଳ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମର ଶିକ୍ଷାଦାତା ହେଲେ ବାବା । ପ୍ରଥମେ ତ' ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର । ପିଲା ବଡ ହେଲେ ବାପାକୁ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ, ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ମନେପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ' ତୁମକୁ ତିନିଜଣ ଏକତ୍ର ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ମିଳିଛନ୍ତି । ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ' ବାନପ୍ରସ୍ଥର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ତ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ନେବାର ଅଛି ତେଣୁ ଗୁରୁ କରିବା ଦରକାର । ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ଗୁରୁ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି କାଇଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ବାହାରିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ସତଗୁରୁ ହେଉଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ସତଗୁରୁ କରିଛି ଯେବେ କି ନିର୍ବାଣଧାମ ଯିବାର ସମୟ ଆସୁଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ପ୍ରଥମେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଯାଇ ପୁଣି ଆମକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ତ ଅନେକଙ୍କର ହେଉଛି, ପୁଣି ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ' ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣା ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାଦ୍ରୀମାନଙ୍କ କୋଳକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୌଣସି ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ନେଇନଥା'ନ୍ତି । ଏହିସବୁର ରହସ୍ୟକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଈଶ୍ୱର ହିଁ କହିପାରିବେ ନା । ଯାହାକି ଆରମ୍ଭରୁ ଶୁଣାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ନିଜର ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ଆସି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଏହାର ନାମ ଭାରତ ହିଁ ରହି ଆସିଛି । ଗୀତାରେ କେବଳ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖି କେତେ ଗଡବଡ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା, ହାରିବା ଏବଂ ଜିତିବାର ଖେଳ । ଏଥିରେ କିପରି ହାରିବା ଏବଂ ଜିତିବା ହେଉଛି, ଏହା ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ହାରିବାକୁ ପଡିବ । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଶୂଦ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ହମ୍ ସୋ'ର ଅର୍ଥ ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା ଏବଂ ଓମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥକୁ ନଜାଣି ଯାହା ଆସିଲା ତାହା କହିଦେଉଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ କିପରି ଆମେ ତଳକୁ ଖସି ପୁଣି ଉପରକୁ ଚଢୁଛୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବେ, ଯେତେ ବି ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏଠାକୁ ଆସି ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଏହାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସମୟର କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସି ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଏକଥା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ କିପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ବଂଶାବଳୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି ? ଏବେ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବହୁତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଲେଖିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହାକି କେହି ଭୁଲ୍ ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟ ରତ୍ନ, ହୀରା ସମାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ଥିବା ଦରକାର । କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଯଦି ଭୁଲରେ ବାହାରିଗଲା ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଠିକ୍ କରି ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍, ସବୁଠାରୁ ବଡ ଭୁଲ୍ ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବା । ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଏକଥା ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ବହୁତ ପୁରୁଣା ପ୍ରେମିକା, ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରେମିକ । ଦୁନିଆରେ ତ' ପରସ୍ପରର ଚେହେରା ଦେଖି ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଏଠାରେ ତ' ଜଣେ ପ୍ରେମିକ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସିଏ ଜଣେ ମାତ୍ର କେତେ ପ୍ରେମିକାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବେ । ଅନେକେ ଜଣକୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଅନେକଙ୍କୁ କିପରି ମନେ ପକାଇ ପାରିବେ ? ବାବାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆମକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଆରେ ତୁମକୁ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ କାରଣ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ତୁମେ ହେବ ନା । ମୁଁ କ'ଣ ପତିତ ଯେ ମୁଁ ମନେ ପକାଇବି । ତୁମର କାମ ହେଲା ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା, କାହିଁକିନା ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି, ଯିଏ ଯେତେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି ଯେତେ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବହୁତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ତୁମେ ଭୁଲିଯିବ । ଏହି କାନ ତୁମର ସୁନାର ପାତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଯେତେ ତୁମେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଧାରଣା ଭଲ ହେବ, ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳିବ ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ଧାର ଦରକାର । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମାନୁସାରେ ସର୍ବଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତରବାରୀରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଧାର ରହିଥାଏ । ତାହା ତ' ହେଲା ସ୍ଥୂଳ କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ମୂଳକଥା ହେଲା — ଅଲଫଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଦୁନିଆର ବିନାଶ ପାଇଁ ଏହି ଏକମାତ୍ର ଅଟୋମିକ୍ ବମ୍ ରହିବ ଆଉ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । ଏଥିରେ ନା ସେନା ଦରକାର ନା କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ । ଆଜିକାଲି ତ' ଏଭଳି ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି; ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ପକାଇପାରିବେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି ବସି ରାଜ୍ୟ ନେଉଛ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ବସି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ କରିବେ । ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ, ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସାମଗ୍ରୀ, ସମାନ ହୋଇଯାଉଛି ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଖେଳ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ନାଟକ ପୂରା ହେଉଛି, ବାବା ହିଁ ଆସି ନିଜର ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବ୍ୟର୍ଥ କଥା ଶୁଣନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଖରାପ କଥା ଶୁଣନାହିଁ... ଏହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଆଗରୁ ମାଙ୍କଡର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଥିଲେ, ଏବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କରୁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଚେହେରା ମନୁଷ୍ୟର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚରିତ୍ର ମାଙ୍କଡ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ମାଙ୍କଡ ସହିତ ତୁଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ କାହାର ସେନା ଅଟ ? ଶିବବାବାଙ୍କର । ବାବା ମାଙ୍କଡରୁ ତୁମକୁ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେଉଁ କଥାକୁ କେଉଁଠିକି ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାଙ୍କଡ କ'ଣ ପୋଲ ତିଆରି କରିପାରିବେ କି ? ଏସବୁ ହେଲା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । କେବେ ଯଦି କେହି ପଚାରନ୍ତି ତୁମେ କ'ଣ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନୁଛ ? ତେବେ କୁହ ବାଃ! ଏପରି କିଏ ଥିବ ଯିଏକି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନୁନଥିବ । ଆମେ ତ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମାନୁଛୁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପଢୁନାହଁ ଯେତିକି ଆମେ ପଢୁଛୁ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ଆମେ ପଢି ଆସିଛୁ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶାସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଭକ୍ତିର କୌଣସି ଜିନିଷ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକଥା କେତେ ସହଜ କରି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ନିଜ ସମାନ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି । ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର ବନ୍ଧନ ହେତୁ କେଉଁଆଡକୁ ବାହାରି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ହିଁ କୁହାଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଅଥବା ୧୫ ଦିନରେ କୋର୍ସ କରି ପୁଣି ନିଜ ସମାନ କରିବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ସବୁ ବଡ ବଡ ସହର ଅଥବା ରାଜଧାନୀ ଅଛି ସେଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍, ତେବେ ଯାଇ ଆବାଜ୍ (ପ୍ରଚାର) ହେବ । ବଡ ଲୋକଙ୍କ ବିନା କାହାର ଆବାଜ୍ ବାହାରିବ ନାହିଁ । ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କର ତେବେ ବହୁତ ଆସିବେ । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି ନା । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ରିଫାଇନ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବାର ଭୁଲ୍ କେବେହେଲେ କରିବାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ପରମାତ୍ମ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ କେବେହେଲେ ହତାଶ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜକୁ ସଦା ସମର୍ଥ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଜ୍ଞାନକୁ ଶୁଣିବା ଏବଂ ଶୁଣାଇବା ସହିତ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ । ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିବ, ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବ । ଯେଉଁଠାରେ ସମର୍ଥତା ରହିଛି ସେଠାରେ ବ୍ୟର୍ଥ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଏକାଠି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ଅଟେ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ଅନ୍ଧକାର ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମାର ଅର୍ଥ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିବ । ଯାହାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କର ବାଣୀ, କର୍ମ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ସହଜରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶରେ ଜନ୍ମ ନେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଯୋଗୀ ହୁଅ, ଯୋଦ୍ଧା ନୁହେଁ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****